

של ימיה שחרית, ושל ימיה בין הערביים.

ועדיין דא צריכה ליה [בזו נסתפק]: מהו דין השמן?

כי עד שלא מת הכהן הגדול, היה נותן ג' לוגין לבלילת המנחה בכל יום, לוג ומחצה לחצי עשרון בבוקר, ולוג ומחצה בין הערביים.

אבל עתה, משמת, ומביאים במקומו מנחה זו, שיש לה עשרון שלם בבוקר ועשרון בין הערביים — מהו שיעור שמנה?

מי נימא שגם כמות השמן הוכפלה, ויביא שלשת לוגין בשחרית, ושלשית לוגין בין הערביים.

או דלמא לוג ומחצה שחרית, ולוג ומחצה בין הערביים?

אמר רבי חזקיה, אף הוא צריכה ליה [גם בזו יש להסתפק]: בשיעור הלבונה שמביא עמה.

היות ועל מנחת חביתין היה נותן קומץ לבונה. ועד שלא מת היה נותן מחצית הקומץ לבונה שחרית, ומחצית הקומץ בין הערביים. ועתה משמת והוכפלה מדת הסולת, יש להסתפק:

האם מביא קומץ לבונה בשחרית, וקומץ בין הערביים.

או חצי קומץ בשחרית וחצי קומץ בין הערביים.

אמר רבי יוסי לפשוט את הבעיא של שיעור הלבונה:

כלום, האם כשלמדו לעיקר דין קומץ לבונה

במנחת חביתין, וכי לא מלחם הפנים למדוהו.

שהרי גבי מנחת חביתין לא כתיב כלל קומץ, ובהכרח כי מלחם הפנים למדוהו, בגזירה שוה, שבשניהם נאמר "חק עולם".

וכיון שלמדוהו מלחם הפנים, יש לך לומר: מה לחלן, בלחם הפנים, מביא שני קמחים של לבונה, קומץ לכל אחד משני הסדרים של הלחמים.

אף כאן, במנחת חביתין, מביא שני קמחים לבונה, קומץ לכל הקטרה.

אמר רבי חזקיה לפשוט בעיא קמייתא, האם נכפלה כמות השמן:

כלום האם כשלמדו לשיעור השמן של מנחת חביתין שיהא ג' לוגין, וכי לא מקרבן התמיד למדוהו, שכך שנינו בספרא [תורת כהנים]:

רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר: כתיב במנחת חביתין "סלת מנחה תמיד". הרי זה בא ללמד, שהרי היא כמנחת התמיד.

מה תמידין, שיעור השמן למנחתם הוא ג' לוגין, אף מנחת חביתין שיעור שמנה הוא ג' לוגין.

ואם כן יש לך לומר: מה להלן בתמיד, מביאין ג' לוגין בבוקר עם תמיד של בוקר, וג' לוגין בערב עם תמיד של בין הערביים.

אף כאן, במנחת חביתין, מביאין ג' לוגין בבוקר וג' לוגין בערב.

שנינו במשנה: אחד מז' דברים שהתקינו בית דין הוא: "ועל הפרה, שלא יהו מועלין באפרה".